

Hæren, men stiller sig som denne Forening, bliver man ekskluderet af Skytteforeningerne, og de Penge, vi her bevilge, kan man da ikke faa en eneste Øre af. Jeg synes, det er et godt Eksempel paa, i hvilken Aand Skytteforeningerne ledes.

Der kunde nævnes adskillige andre Eksempler. Jeg skal saaledes anføre, at de danske Skytteforeningers Overledelse raadfører sig med Generalinspektøren for Fodfolket om, hvorledes de skulle optræde og handle. Jeg skal endvidere henvise til en Skrivelse, der er tilsendt Overbestyrelsen fra Krigsministeriet, af følgende Indhold: Krigsministeriet „maa anse det for ønskeligt, at der samarbejdes mellem Hæren og Skytteforeningerne, da det vil kunne faa Betydning ved at modarbejde forsvarsfjendtlige Bevægelser i Befolkningen og aabne Øjnene for Forsvarets Betydning“. Det ærede Medlem fra Assens siger, at Indenrigsministeren er den øverste Chef for Skytteforeningerne. Nej, det er desværre Krigsministeriet. Det er helt igennem Krigsministeriets Aand, der gaar gennem deres Hovedledelse, og det er Krigsministeriet, de samarbejde med om, hvorledes de skulle ledes. Jeg kan ligeledes oplyse, at medens Forsvarskommissionen sad ved sit Arbejde — nu have vi nok Lov at tale om Forsvarskommissionen — fik den tilsendt fra Skytteforeningerne et helt Hærlovsforslag, et helt Forslag om, hvordan de mente, at vi skulde ordne vort Forsvar. Hvad kom den Sag egentlig Skytteforeningerne ved, hvis de ikke vare saa militaristiske, som de ere? De vilde have, at vore Soldater skulde deles i to Klasser. Der var nogle, der skulde være i første Klasse, det var dem, som havde faaet deres Uddannelse i Skytteforeninger, og de skulde have særlige Begunstigelser. De andre bleve en underordnet Klasse for sig. Skytteforeningerne vilde endvidere have, at der skulde udskrives 8,000 Mand Fodfolk om Aaret — den Gang blev der udskrevet 5,300. De forlangte, at Antallet af Tjenestedage for det værnepligtige Mandskab skulde forhøjes med 540,000 aarlig. Jeg synes, at herved er det godtgjort, i hvilken Grad Skytteforeningerne ere gennemtrængte af Militarisme, og hvilket intimt Samarbejde der er mellem dem og Krigsministeriet.

Det er ogsaa bekendt nok, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (V. H. O. Madsen) den Gang han var Krigsminister — desværre, kan jeg gerne sige — rejste rundt omkring i Landets Skytteforeninger og holdt Foredrag

for dem, og at det var til dem, han sagde sit bevingede Ord om at holde Brodden rede, et Ord, der vakte pinlig Opsigt ikke alene her i Landet, men ogsaa i Udlandet. Den stærke Agitation, han som Krigsminister drev omkring i Landets Skytteforeninger, vidner om, i hvilken Grad Militarismen har gennemtrængt Skytteforeningerne. Derfor tage vi Afstand fra dem og ønske ikke at bevilge alle de Penge, for at de skulle skyde 4 Millioner Skud aarlig. Nej, vi ønske, at Skytteforeningerne stille sig paa det fornuftige Standpunkt, som Skytteforeningen oppe i Vester Brønderslev stillede sig paa. Hvis de ville gøre det, skulle vi se paa dem med venlige Øjne og gerne gaa med til at bevilge, hvad der kan være nødvendigt og rigtigt. Men efter hele den Ledelse og Aand, der nu gaar gennem Skytteforeningerne, have vi været Modstandere af disse Bevillinger og i flere Aar foreslaaet dem nedsatte. Derfor kunne vi i Aar særdeles gerne tiltræde Forslaget om en Nedsættelse paa 12,000 Kr. Det betyder kun en Nedsættelse for dette Aar, og vi staa frit med Hensyn til, hvad vi ville gøre til næste Aar.

Anders Nielsen: I Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremsatte om, at det var en særdeles mærkværdig Maade, hvorpaa den ærede Ordfører var optraadt ved denne Sags Behandling, vil jeg sige, at den ærede Ordførers Optræden er fuldkommen i Konsekvens med det, der er gaaet forud i denne Sag. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds saavel som Finansudvalgets øvrige Medlemmer vil erindre, at den ærede Ordfører i Finansudvalget utrykkelig søgte Bemyndigelse til under Forhandlingen her i Salen at fremholde Flertallets Forudsætning for dets Tilslutning til denne Udsættelse, og jeg henstiller til ærede Medlemmer saavel af Finansudvalget som af Tinget i øvrigt at overveje, hvad denne Bemyndigelse skulde til, hvad denne Forudsætnings Fremhæven her under Forhandlingerne skulde til, hvis det ikke just var Meningen at faa tilvejebragt offentlig her i Tinget fuld Samstemning mellem Flertallet og Ministeren om Forudsætningen, hvorunder denne Nedsættelse fandt Sted. Hvis dette ikke var Hensigten fra Ordførerens Side, var Ønsket om denne Bemyndigelse til her at fremholde Forudsætningen ganske og aldeles hensigtsløs. Men Flertallet er ikke optraadt hensigtsløst